

390

Matutinis excutienda disputationibus, in Scholis Medicorum Parisiensium, Iouis 14 Februarij, M. Simone Pietre, Doctore Medico, Præside.

An contumaci duodecim perinae sectio?

NOR BIS remedia debentur, non symptomatis: horum congeries morbum indicat, non definit. Remedia non belluarum exemplo, sed hominum consilio, & experimento inuenta sunt. *Διατροφή* Vitæ non minus necessaria, quàm chymicum aurum inutile, & in iis alimenta *ὑγιεινά*, quibus non flatuosis aut calidioribus venis accenditur. Medicamenta hominum instituto magis quàm Naturæ imperio subiecta, *ἐμπνεύματα* fraudis instrumenta fiunt, nisi veræ medicinæ legibus coercerantur. Ferramenta inter chirurgicas machinas efficacissima, iuuant vrendo, secando, non ex ære vel auro vtiora; quæ metallorum fornacum vsum ostendunt meliorem, quàm Spagirica opera à Chirurgis prorsus aliena.

SEPTIMO, partibus mollibus & duris æquè conuenit, non iisdem obeunda ferramentis. Duræ ferrâ secantur, vt modiolò cranium, qui futuris affigitur impunè. Molles forcipibus, scalpello, phlebotomo, non secundum fibras semper inciduntur. Spermaticæ quidem nulla spe redintegrationis: Carnosæ verò coalescendi facultatem habent, necvllum adferunt periculum, si venarum, arteriarum, neruorum insignium expertes fuerint, quales sunt anus & perinæum, cuius perforatio in glande æstimatorum falsam de epua & poditis opinionem intulit.

VESTI CÆ, vtero feminis non odoris auido contigua, quæ in homine alium, quàm in brutis animantibus firum habet, & in sætu *venæ* non peruium, symptomata varia sunt, frequens verò *disœpia*: cuius causæ sunt morbi complures. Subfidentia, qualis cernitur in senili ætate, vel purpuratis febribus. Obstruclio, à grumo sanguinis, vel solidiori corpore ingesto, vt nucleo pruni, quem ad vesicam per *venam* *capillum* vidimus & elapsum, à calculo, cui ætas puerilis magis obnoxia, quàm adulta & senilis: & ab excrementa carnis. Compresio obstruclionis amulæ *Urina* *Suppressione*. Denique intemperies calida cum humore, cuius soboles exulceratio vesicæ est, eiusque colli & fundi inflammatio.

RVMVS sanguinis medicamentis dissolui potest, sed ea per *ἑρπῆλιν* & obliquum vrinæ ductum in vesicam ægrè deducuntur. Durior moles in corpus ingesta, & calculus in vesica genitus nullis *λειτουργήμασι*, medicamentis frangitur. Caruncula durior *καθαρίσματος* frustra irritatur. Vlceratio detergétia postular, quæ fractis viribus ad vesicam perueniunt, si assumantur, nec commodè iniiciuntur. Inflammationis curatio per suppurantia longior est, minúsque secura, quam auget catheter. Substentia, si maior est, non medicamentis solis cedit, nec tollitur catheterisimo.

DE RINÆ sectio præfens & tutum remedium, quâ declivis & brevis via sedditur educendo grumo, & calculo extrahendo. Hic, nisi grandis est, dilatationem vulneris, unde omne ex lithotomia periculum, maiorem recusat: quæ fit propriis instrumentis, iisque tutoribus, quæ perspiras diducuntur. Maior eius sectionis apparatus minore securior est: celebratur omni ætate, quovis sidere, modò vires adsint; intacta vrethræ *σφαγή*, licet incilā plerumque coalescat. Sectio vesicæ fundo ad extractionem calculi, vel cuiusque corporis quod vrethram permeare nequit, multò gravioris periculum, imò certa mors. Nulla verò commoditas in *σφραγισμῷ* vrethræ, contumacissima *δυσουρίας* causa, nulla in vesicæ ulcere detergendo, vel colli inflammatione. quibus promptissimè succurrit perinæ sectio.

Ergo contumaci δυσχερᾶ perinei sectio.

Propugnabit LVDOVICVS DEMONCEAVLX Mouicius Bellouacensis, anno Domini 1608.

DOMINI DOCTORES DISPVTA TVRI

M. Andreas du Chemin.
M. Antonius Rabot.
M. Georgius Arband.

M. Stephanus De la font.
M. Carolus Bouvard.
M. Claudius Charles.

M. Franciscus Du Port.
M. Guillelmus Luffon, Medicus Regius.
M. Ioannes Beauchesne.